

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 4C/87/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115207339
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. René Milták
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2020:1115207339.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudcom JUDr. René Miltákom v právnej veci žalobcu: T. H., N.. XX. XX. XXXX, Ž. Č.. XXX, XXX XX, Š. Y. B., práv. zast.: Advokátska kancelária JUDr. Daniel Urban s.r.o., Uhrova č. 18, 831 01 Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné nám. č. 13, 813 11 Bratislava, IČO: 00 166 073, o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a.

Súd žalovanému nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa na základe žaloby zo dňa 19. 02. 2015, ktorá bola doručená súdu dňa 13. 03. 2015 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu škody v sume 12.315,35 Eur a nemajetkovú ujmu vo výške 40.000,- Eur.

2. Súd v priebehu konania na základe uznesenia č. k. 4C/87/2015-146 zo dňa 05. 11. 2019 pripustil zmenu petitu žalobného návrhu, v zmysle ktorého sa žalobca domáhal, aby mu žalovaný zaplatil sumu 1.326,43 Eur titulom náhrady škody a sumu 8.065,98 Eur titulom nemajetkovej ujmy spôsobenej pri výkone verejnej moci.

3. Žalobca namietal nezákonnosť uznesenia o jeho vzatí do väzby zo dňa 19. 10. 2009 Špecializovaným trestným súdom v Pezinku. Dňa 31. 12. 2012 bol oslobodený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku spod obžaloby, lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol ako obžalovaný trestne stíhaný. Tým, že bol vzatý do väzby dňa 17. 10. 2009, zamestnávateľ s ním dňa 31. 10. 2009 rozviazal pracovný pomer a to pokiaľ ide o spoločnosť O. Ž.-Tatry spol. s r.o., nakoľko v zmysle § 14 zák. č. 473/2005 Z. z. o súkromnej bezpečnosti prestal spĺňať podmienku spoľahlivosti. Priemerná čistá mzda poškodeného za rok 2009 bola vo výške 491,27 Eur. Vo väzbe bol celkovo 81 dní. Dňa 05. 01. 2010 bol prepustený z väzby, avšak do práce u svojho pôvodného zamestnávateľa sa už nemohol vrátiť. Následne bol zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie s tým, že jediným zdrojom jeho príjmu bola sociálna dávka ako podpora v nezamestnanosti od 13. 01. 2010 do 01. 07. 2010 priemerne vo výške 216,74 €. Následne získal živnostenské oprávnenie a toho času je SZČO. Súčasne si uplatnil rozdiel oproti mzde v predchádzajúcom zamestnaní a terajšom zamestnaní. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, tá súvisí so zásahom do jeho osobnosti pokiaľ ide o nezákonné vzatie do väzby. Ide o ujmu v jeho rôznych životných aspektoch, t.j. súkromný a rodinný život, verejný život najmä čo sa týka výkonu jeho pracovných činností a jeho spoločenského uplatnenia. V očiach svojich najbližších sa stal kriminálnikom a zločincem. Žalobca považuje rozhodnutie o jeho vzatí do väzby nielen za nezákonné, ale aj za absolútne neoprávnené zasahovanie súdu do jeho súkromného a rodinného

života podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy SR a za porušenie jeho práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy SR.

4. Žalobca na pojednávaní uviedol, že obrovskú krivdu, ktorá bola na ňom spáchaná nevidí zo strany sudcov, ale zo strany polície konkrétne vysoko postaveného policajta z Úradu boja proti organizovanej kriminalite, ktorý vykonštruoval tento závažný zločin úkladnej vraždy, ktorým úmyselné privodil trestné stíhanie žalobcovi a najmä jeho bratovi, ktorý bol dlhé roky vo väzbe. S uvedeným policajtom sa nepoznal. V roku 2009 začal jeho brat chodiť s dievčaťom, ktoré predtým chodilo s vysokom postaveným policajtom A. D.. On sa mu vyhrážal cez to dievča, že jeho brat je kriminálnik, že pôjde po ňom, že pôjde tam, kde sú kľučky z vonka. V tom čase, keď bol jeho brat Q. H. v pátraní pre údajný trestný čin, bol za ním, bol ho pozrieť, doniesol mu veci na prezlečenie, nejaké veci, cukrovinky, keď naraz prišlo prepadnutie policajnými kukláčmi. Žalobu podáva kvôli neľudskému mučeniu. Žalobca nebol hľadanou osobou. Polícia ho predtým nekontaktovala. Oni vtrhli dovnútra. Nezvonili. Zaznela rana, bolo plno dymu. Žalobca zostal v šoku, lebo hučali jeden cez druhého, kričali a hulákali. Nedal zámienku, aby ho mohli spacificovať. Oni skočili ku nemu, vykrivili mu ruky, hodili ho na zem, a spúťali ho za chrbtom. Pre nich s bratom až potom začalo doslova peklo. Začali ich biť, kopať, skákať po nich a keď už boli na zemi, hulákali, nadávali na nich a iným spôsobom ponižovali. Ležal s rukami za chrbtom, spúťali mu neprimerane ruky, veľmi ho to bolelo, nemal sa ako brániť, kričal, že má tri deti. Takto bol spúťaný neprimerane niekoľko hodín. Potom do nich kopali. Brat ležal o dva metre ďalej na zemi. Naraz zreval. Vtedy sa žalobca pozrel doľava, a dostal priamy kopanec do nosa, v dôsledku čoho stratil vedomie. Potom sa prebral s kopancami a prebrali ho kopancami ľudia, ktorí majú chrániť a pomáhať a dodržiavať zákon. Takto ich mučili. Vtedy ani netušil, čo sa stalo, či sú to prezlečení policajti alebo zločinci, resp. zločinci prezlečení za policajtov. Potom neskôr videl ľudí oblečených v civile. Spoznal p. B., ktorý ich neskôr vyšetroval v tomto prípade a ešte iných ľudí, ktorých priezvisko nepoznal. To, že sú to policajti, usudzoval z ich vyjadrení na jeho brata typu: „Čo ty si proti A., čo ste si to dovolili proti A. ...“ To bol ten údajne poškodený policajt A. D.. Keď ich odviekli na policajné oddelenie do Popradu, žalobcu nechali stáť v suteréne na chodbe, resp. ho už tak nebili, ale dostal dve rany od kukláča pastou do tváre, do boku kvôli tomu, že krvou zašpinil podlahu, za čo nemohol, lebo mal ruky spúťané za chrbtom. Neskutočne mučili jeho brata. Vie to z toho, že počul neskutočný krik svojho brata a nadávky policajtov. Doslova sa tam lámalo drevo. Nevie, či ho bili s bejzboľkou, ale kričali také veci, typu: „Ty frajerík, ty budeš frajer, ty budeš do A. a pod.“, resp. to bolo osobné vybavovanie si účtov D. chlapcami voči jeho bratovi. Veril v bratovu nevinu. Väčší šok bol, keď ho priviezli domov na domovu prehliadku a dali mu podpísať nejaké papiere, a vtedy sa prvýkrát dozvedel, že je podozrivý z prípravy úkladnej vraždy A. D., načo dostal druhý šok. Nevedel, čo sa deje. V živote by nezabil človeka za žiadne peniaze. Neskôr mu to bolo oznámené na súde, keď išiel do väzby. Advokátka pridelená ex offio mu vysvetlila, že čo sa deje, podrobnosti prípadu, z čoho bol obvinený, ako sa obhajovať.

5. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 25. 06. 2015 (č.l. 70-73) uviedol, že žalobca nepreukázal ani jednu z troch podmienok pokiaľ ide o vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (1./ nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, 2./ vznik škody, 3./ príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou). Právo na náhradu škody či nemajetkovej ujmy spôsobenej rozhodnutím o väzbe nezakladá už samotná skutočnosť, že osoba bola vzatá do väzby a následne bola spod obžaloby oslobodená. Uznesením Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. Tp 67/2009 zo dňa 19. 10. 2009 bol žalobca vzatý do väzby, ktorá začala plynúť dňa 17. 10. 2009, na základe viacerých skutočností, ktoré odôvodňovali obavu, že žalobca bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval. Proti žalobcovi bolo vznesené obvinenie z prípravy obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 13 ods. 1, § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d), e) Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. h) Tr. zák. a § 140 písm. b) Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva. Sudca pre prípravné konanie v čase rozhodovania o väzbe vychádzal z relevantného a aktuálneho stavu, z vykonaných dôkazov, výpovedí svedkov a priložených listinných dôkazov. Odôvodnenie uznesenia o vzatí do väzby sa opieralo o výpovede utajeného svedka č. 1, ktorý usvedčoval obžalovaných zo spáchania trestného činu, keďže od neho získaval T. H. informácie o poškodenom, svedka Š. Š., ktorý uviedol, že sa od svedkyne K. V. dozvedel o príprave likvidácie poškodeného, ktorá uviedla, že informácie o príprave trestného činu má od T. H., ako aj o výpoved' poškodeného D., ktorý uviedol, že o pripravovanom fyzickom útoku na jeho osobu sa dozvedel z dvoch od seba nezávislých zdrojov. Za tohto dôkazného stavu pri rozhodovaní o väzbe vyplynula dôvodná obava, že T. H. v prípade prepustenia na slobodu dokoná

trestný čin, za prípravu ktorého bol stíhaný. V čase rozhodovania o väzbe boli dodržané všetky formálne aj materiálne podmienky pre vydanie rozhodnutia a z výpovedí svedkov, listinných dôkazov spolu s výsledkami vykonaných domových prehliadok vo svojom súhrne viedli v čase rozhodovania k vážnemu podozreniu, že žalobca sa mal dopustiť konania, ktoré bolo kvalifikované ako spolupáchateľstvo prípravy obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy, čo však neznamenalo prejudikovanie, že žalobca trestný skutok s istotou spáchal. Uvedené možno považovať za zásadnú skutočnosť, ktorá preukazuje, že vydanie uznesenia o vzatí do väzby malo svoje opodstatnené dôvody. Z tohto dôvodu žalovaný navrhol súdu, aby žalobu ako neopodstatnenú v celom rozsahu zamietol.

6. Zo zápisnice Prezídia Policajného zboru SR, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odbor Stred, oddelenie vyšetrovania č. PPZ-876/BOK-S-2009 zo dňa 07. 10. 2009 o trestnom oznámení (č. I. 219-220) vyplýva, že policajt A. D. dňa 07. 10. 2009 získal vedomosť od osoby, ktorej totožnosť bola v tom čase utajená (t.j. Q. W.), že T. H. spoločne s jeho bratom Q. H. zisťujú o ňom informácie o tom, kde býva, s kým sa pohybuje, jeho zvyklosti a návyky. Taktiež už mali informáciu o tom, na akom aute jazdí D. T. H. chcel získať najmä informáciu o tom, kde D. presne býva, pričom už mal mať vedomosť o tom, že býva niekde v W. časť M., ale že to potrebujú zistiť presne, resp. pokiaľ ide o informáciu, že bude D. večer v istú hodinu doma. Následne T. H. povedal, že keď bude D. večer doma, tak že bude na neho streľba a skončil. Majú na neho zlosť za ten prípad vydieračského únosu, za ktorý je stíhaný Q. H., a tiež preto, že mal otcovi priateľky Q. H. povedať, že Q. je kriminálnik a tým mal narušiť ich vzťah. Súčasne oznamovateľ A. D. získal od Š. Š. (riaditeľ Obvodného oddelenia PZ Kežmarok) informáciu, že Q. H. má už kúpenú letenku, že za chvíľu bude v bezpečí, ale že ešte musí poriešiť policajta D., ktorý za to všetko môže. Uvedenú informáciu mal získať Š. Š. od K. V., ktorá je manželkou V. V., ktorý bol spoluobvinený s Q. H. v trestnej veci vydieračského únosu. K. V.K. mala získať uvedenú informáciu od T. H..

7. Z obsahu uznesenia Prezídia Policajného zboru SR, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odbor Stred, oddelenie vyšetrovania č. PPZ-41/BOK-S-2009 zo dňa 07. 10. 2009 (č. I. 221) vyplýva začatie trestného stíhania za prípravu obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 13 ods. 1, § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d), e) Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. h) Tr. zák. a § 140 písm. b) Tr. zák., preto že doposiaľ nezistení páchatelia vystupujúci pod menami Q. H. a T. H. v presne nezistenom čase v mesiaci september 2009 v Meste W. a jeho okolí pripravujú úmyselné usmrtenie policajta A. D., kde za týmto účelom zisťujú jeho bydlisko, auto na ktorom jazdí, jeho zvyky, pričom dôvodom na jeho usmrtenie je ich pomsta D. za to, že ako policajt pracuje na prípade, kde je obvineným Q. H.Č..

8. Zo zápisnice Prezídia Policajného zboru SR, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odbor Stred, oddelenie vyšetrovania č. PPZ-41/BOK-S-2009 zo dňa 08. 10. 2009 o výsluchu svedka - poškodeného A. D. (č. I. 307-309) vyplýva, že dňa 07. 10. 2009 ho kontaktoval utajený svedok č. 1 (t.j. Q. W.), ktorý mu povedal, že sa stretol s T. H., ktorý je bratom Q. H., ktorý je stíhaný za zločin vydieračského únosu na UJKaP KR PZ Prešov. V tom čase bol Q. H. v pátraní, lebo bol na úteku. T. H. chcel získať najmä informáciu o tom, kde D. presne býva, pričom už mal mať vedomosť o tom, že býva niekde v W. časť M., ale že to potrebujú zistiť presne, resp. pokiaľ ide o informáciu, že bude D. večer v istú hodinu doma. Následne T. H. povedal, že keď bude D. večer doma, tak že bude na neho streľba a skončil. Majú na neho zlosť za ten prípad vydieračského únosu, za ktorý je stíhaný Q. H., a tiež preto, že mal otcovi priateľky Q. H. povedať, že Q. je kriminálnik a tým mal narušiť ich vzťah. Súčasne dňa 07. 10. 2009 získal od Š. Š. (riaditeľ Obvodného oddelenia PZ Kežmarok) informáciu o tom, že ešte musí poriešiť policajta D., ktorý za to všetko môže, že Q. H. je obvinený. Uvedenú informáciu mal získať Š.C. Š. od K. V., ktorá je manželkou V. V., ktorý bol spoluobvinený s Q.N. H. vo vydieračskom únose.

9. Z obsahu uznesenia Prezídia Policajného zboru SR, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odbor Stred, oddelenie vyšetrovania č. PPZ-41/BOK-S-2009 zo dňa 18. 10. 2009 (č. I. 222-224) vyplýva vznesenie obvinenia voči Q. H. P. T. H. z prípravy obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 13 ods. 1, § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d), e) Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. h) Tr. zák. a § 140 písm. b) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

10. Z obsahu zápisnice Prezídia Policajného zboru SR, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odbor Stred, oddelenie vyšetrovania č. PPZ-41/BOK-S-2009 zo dňa 18. 10. 2009 o výsluchu obvineného T. H. (č. I. 297-300) vyplýva, že obvinený T. H. mal od Q. H. vedomosti o prípade

vydieračského únosu, v ktorom bol trestne stíhaný Q. H.. Podľa tvrdenia T. H., potom ako chytili policajti V. V.Č., tento všetko vypovedal celú túto vec na Q. H.. Q. H. povedal T. H. okolnosti, že je v tom nevinne, že ani dom deda nie je na Q. H. napísaný, ani žiadny účet dedovi nevybielil a myslí si, že je to na neho vykonštruované. Podľa T. H. mal byť potom jeho brat Q. H. na dovolenke. Keď sa vrátil, býval v W. na D., kde bol za ním niekoľkokrát si pokecať. Sem-tam mu doniesol nejaké čokoládky a ovocie. K. V. pozná dlhšie. Pochádza z M., chodila sem-tam na faru na kone. Je to manželka V. V., ktorý je väzobne stíhaný spolu s Q. H. za ten vydieračský únos.

11. Z obsahu zápisnice Prezídia Policajného zboru SR, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odbor Stred, oddelenie vyšetrovania č. PPZ-41/BOK-S-2009 zo dňa 23. 08. 2010 o výsluchu obvineného T. H. (č. I. 301-306) vyplýva, že pozná svedka Q. W., avšak iba tak letmo. Stretli sa dvakrát na ulici, bavili sa o nejakom pozemku. Q. W. hľadal kupca na nejaký pozemok asi v A.. Q. W. Q. skôr priateľom jeho brata Q. H., taký obchodný partner. Mali spolu podnikat' ohľadom nejakej pekárne, tak mesiac, dva pred týmto prípadom.

12. Z obsahu zápisnice Prezídia Policajného zboru SR, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odbor Stred, oddelenie vyšetrovania č. PPZ-41/BOK-S-2009 zo dňa 07. 10. 2009 o výsluchu utajeného svedka č. 1 (t.j. Q. W., č. I. 330-332) vyplýva, že sa dozvedel o príprave vraždy policajta A. D., čo mu aj oznámil. Uviedol, že T. H.Č. zisťoval bližšie informácie o A. D.. Taktiež mal vedomosť o tom, že A. D. robil problémy Q. H., ktorý je stíhaný za vydieračsky únos a že toto si musia H. s ním nejakým spôsobom vyriešiť, lebo D. má stať za objasňovaním tohto prípadu. Konkrétne chceli zistiť, kedy bude D. doma. Podľa T. H. tam bude strelba a D. skončí a bude od neho pokoj. Na základe takýchto vyjadrení svedok usúdil, že D. chce zlikvidovať a to za použitia strelnej zbrane. T. H. sa vyjadroval v množnom čísle „my potrebujeme zistiť, my zháňame“. Svedok mal vedomosť o tom, že Q. H. bol v pátraní.

13. Z obsahu zápisnice Prezídia Policajného zboru SR, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odbor Stred, oddelenie vyšetrovania č. PPZ-41/BOK-S-2009 zo dňa 07. 10. 2009 o výsluchu svedka Š. Š. (č. I. 335-336) vyplýva, že v tom čase pracoval ako riaditeľ Obvodného oddelenia PZ v Kežmarku, pričom sa podieľal na objasňovaní prípadu vydieračského únosu, kde boli spoluobvinení Q. H. a V. V.. Svedok uviedol, že dňa 06. 10. 2009 mu K. V. poskytla informáciu, že Q. H. je veľmi nahnevaný na policajta A. D., že ho chce zlikvidovať, že mu mal rozbiť vzťah s R. B., že mu to nikdy nezabudne, že už má kúpenú letenku, urobí ešte jednu vec a odíde niekde preč a už o ňom nebude nikdy nikto viac počuť.

14. Z obsahu zápisnice Prezídia Policajného zboru SR, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odbor Stred, oddelenie vyšetrovania č. PPZ-41/BOK-S-2009 zo dňa 18. 10. 2009 o výsluchu svedkyne K. V. (č. I. 347-349) vyplýva, že je manželkou V. V., ktorý bol v tom čase trestne stíhaný za vydieračsky únos. Osobu Q. H. v blízkosti jej manžela ako obchodného partnera prvýkrát zaregistrovala niekedy v období júna/júla 2009. Lepšie sa však pozná s T. H.. Problémy okolo jej manžela V. V. nastali v období 07./08./09. septembra 2009, kedy došlo k jeho zatknutiu vo veci vydieračského únosu. V tom čase ju kontaktoval T. H., ktorý predtým u nich nikdy nebol. T. H. jej povedal, že V. V. prišli nejaký únos, a že to tak nebolo, a že dedo vlastne spadol a tak si ublížil a komolil jej rôzne veci, lebo bol taký udychčaný a rozlietaný. Ubezpečoval ju, aby sa nebála, že to na V. našli, a že sa to vyrieši. Svedkyňa v podstate nevedela, o čom tam vlastne ide. Následne jej manžel na polícii uviedol, že to, čo spravil, spravil na nátlak Q. H., lebo sa bál. Po nejakom čase ju opäť kontaktoval T. H., ktorý jej uviedol, že ak chce byť V. vonku, tak musí očistiť Q. a potom ho Q. dostane z basy von, lebo že z basy sa ľahá jeden lepšie ako dvaja. Teda, že V. musí zobrať všetko na seba v tom únose. Keď jej to vravel, tak s úplne vážnou tvárou naliehal na svedkyňu, lebo chcel pomôcť svojmu bratovi. Taktiež jej na jednom z viacerých stretnutí po zatknutí V. povedal, že Q. má problém s tým, že policajti D. nedá pokoj jeho priateľke R.. Q. má na neho ťažké srdce, že jej stále vyvoláva a Q. je preto na neho našťvaný, a že keď bude v tomto pokračovať, tak pôjde dole. Taktiež povedal, že ak V. nevezme na seba vinu, aby Q. očistil, tak V. zhnije v base, on ako Q. si to vyrieši so D., že pôjde dole a že Q. má už kúpené letenky a odíde preč, kde o ňom už nebude počuť ..." Svedkyňa uviedla, že dňa 06. 10. 2009 za týmto účelom kontaktovala riaditeľa OO PZ Kežmarok pána Š., ktorému uviedla všetko to, čo jej povedal T. H.. Taktiež ju T. H. požiadal, aby poslala bližšie nešpecifikovaný list od Q. H. na Generálnu prokuratúru SR, Q.. Š. S. a na katedru práva s tým, že potom už bude V. V. prepustený z väzby, čo však svedkyňa neurobila, lebo mala pocit, že tým listom skôr priťažší svojmu manželovi.

15. Z obsahu zápisnice Prezídia Policajného zboru SR, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odbor Stred, oddelenie vyšetrovania č. PPZ-41/BOK-S-2009 zo dňa 08. 12. 2009 o výsluchu svedkyne K. V. (č. I. 350-354) vyplýva, že po začatí trestného stíhania vo veci vydieračského únosu voči jej manželovi V. V. ju kontaktoval T. H., aby zabezpečil stretnutie svedkyne s Q. H.. Stalo sa to v bližšie nešpecifikovanom čase za Obcou A. v lese. Doviezol ju tam T. H.. Bolo to v ten deň, čo V. zobrali do Prešova. Q. jej vtedy povedal, že nech svedkyňa zabezpečí, aby V. nič nehovoril, že mu zabezpečí právnika. Druhýkrát ju T. H. odviezol na stretnutie s Q.N. H. niekde do Popradu, na Sídliisko D.. Sedela spolu s Q. P. T. v aute. Q. mal nápad, že všetku vec s tým vydieračským únosom hodí na D., že proste D. stojí za tým, že D. si najal V., aby mu pomohol dolapiť Q. H.. Cieľom všetkého malo byť, že na D. malo byť zvalené všetko, Q. mal byť obeť a V. mal byť oklamany. Svedkyňa mala zabezpečiť, aby tento vymyslený príbeh uviedol jej V. V. V. a to tak, že ho mal kontaktovať policajt prezývaný V. s tým, že mu má pomôcť dolapiť Q. H. s tým, že V. mu slúbil finančnú odmenu s tým, že V. nepôjde do väzenia. Po prvýkrát jej útržky z tohto príbehu porozprával T. a potom pri tom stretnutí v aute, za prítomnosti T., celý príbeh povedal Q..

16. Z obsahu zápisnice Prezídia Policajného zboru SR, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odbor Stred, oddelenie vyšetrovania č. PPZ-41/BOK-S-2009 zo dňa 24. 08. 2010 o konfrontácii medzi obvineným Q. H. a svedkyňou K. V.Í. (č. I. 361-368) vyplýva, že obvinený Q. H. pozná svedkyňu K. V.. Svedkyňa v rámci konfrontácie uviedla, že o pripravovanej fyzickej likvidácii policajta A. D. sa dozvedela od T. H.Č., a aj od samotného Q. H.. T. jej to povedal, keď chodil za ňou domov a Q. jej to povedal vtedy v aute, keď spolu sedeli. Jednalo sa o tú R., čo Q. bol našťvaný na D., že ako D. vyvolával R., že jej má dať pokoj. Povedal, že D. pôjde dole zato, že mu dolieza za frajerkou.

17. Z obsahu zápisnice Prezídia Policajného zboru SR, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odbor Stred, oddelenie vyšetrovania č. PPZ-41/BOK-S-2009 zo dňa 24. 08. 2010 o konfrontácii medzi obvineným Q. H. a svedkom V. V. (č. I. 378-384) vyplýva, že obvinený Q. H. pozná svedka V. V.. Svedok v rámci konfrontácie uviedol, že obvinený Q. H. si chcel zadovážiť od H. V. z W. ostreľovaciu pušku.

18. Z obsahu zápisnice Prezídia Policajného zboru SR, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odbor Bratislava I, oddelenie vyšetrovania č. PPZ-151/BOK-B1-2009 zo dňa 04. 11. 2009 o výsluchu svedka V. K. (č. I. 385-390) vyplýva, že pracuje v Inštitúte K. M. (J.) M. Ž., kde pracuje ako zástupca farára V. na K., ktorý je jeho strýkom. Pozná Q., aj T. H., T. možno viac, lebo je s ním v každodennom styku v rámci IKV. O pripravovanej vražde D. nič nevedel. S Q. H. sa stretával v Poprade, na B.F. Q.. Svedok nevedel uviesť, či sa Q. H. vyhrážal D., aký oni mali medzi sebou spor. Domnieval sa, že Q. sa skrýva, ale nevedel pred kým.

19. Z obsahu zápisnice Prezídia Policajného zboru SR, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odbor Bratislava I, oddelenie vyšetrovania č. PPZ-151/BOK-B1-2009 zo dňa 04. 11. 2009 o výsluchu svedka W. H. (č. I. 391-393) vyplýva, že Q.N. H. P. T. H. sú jeho mladší bratia. K veci sa odmietol vyjadriť z dôvodu priameho príbuzenského pomeru k obom obvineným.

20. Z obsahu zápisnice Prezídia Policajného zboru SR, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odbor Stred, oddelenie vyšetrovania č. PPZ-41/BOK-S-2009 zo dňa 16. 02. 2010 o výsluchu svedka V. V. (č. I. 394-399) vyplýva, že osobu D. nepozná, iba z počutia, čo spomínal Q. H.. S Q. H. sa zoznámil v máji v roku 2009 v Kežmarku cez jeho brata W. H.. Po zoznámení Q. H. u svedka zisťoval, čím sa zaoberá. Následne sa Q. H. u svedka zaujímal, či by vedel nájsť kupcov pokiaľ ide o reality. Q. H. mu povedal, že má na predaj jeden dom, ale v Obci J. a byt v K.. Svedok dal inzeráty na tie nehnuteľnosti a chodil tam so záujemcami. Pozná aj osobu T. H., ale s ním žiadne aktivity nemal. Mal vedomosť o tom, že priateľke Q. H. vyvoláva nejaký policajt. Svedok nemal vedomosť o tom, že by policajt D. pracoval na prípade vydieračského únosu. Svedok spomínal svojej manželke K. V., že nejaký policajt otravuje Q. priateľku, ale nepamätá si, že by manželke spomenul niečo o príprave úkladnej vraždy.

21. Z odpisu registra trestov (č. I. 409) vyplýva, že T. H. bol v minulosti trikrát právoplatne odsúdený v trestnom konaní a to na základe rozhodnutia Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 1T/2/90 zo dňa 16. 01. 1990, rozhodnutia Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 2T/61/97 zo dňa 30. 06. 1997 a rozhodnutia Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/185/97 zo dňa 23. 02. 1998 s tým, že na odsúdeného sa hľadí, ako keby nebol odsúdený.

22. Z návrh Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR č. VII/2 Gv 212/09-10 zo dňa 19. 10. 2009 na vzatie do väzby (č. I. 258-262) vyplýva, že obvinení Q. H. P. T. H. od bližšie nezisteného dňa na konci mesiaca september 2009 v Meste Poprad po predchádzajúcej vzájomnej dohode pripravovali usmrtenie policajta A. D., ktoré mal vykonať Q. H. strelbou v mieste bydliska A. D.. Za týmto účelom T. H. mal zisťovať údaje o bydlisku policajta, vozidlo, ktoré používa, jeho spôsoby, zvyky, dobu, kedy bude doma sám, pričom dôvodom usmrtenia mala byť pomsta za to, že policajt D. v inej trestnej veci vedenej voči osobe Q. H. a spol. vo veci obzvlášť závažného zločinu vydieračského únosu spolupáchateľstvom sa mal podieľať na jej dokumentovaní ako aj z dôvodu kontaktov A. D. na R. B., ktorá mala byť priateľkou Q. H.. K obmedzeniu osobnej slobody podozrivých došlo dňa 17. 10. 2009 o 17:33 hod. Dňa 19. 10. 2009 o 8:30 hod. predložil vyšetrovateľ návrh prokuratúre na vzatie týchto osôb do väzby, pričom prokuratúra po vyhodnotení zabezpečených dôkazov dospela k záveru, že uznesenie o vznesení obvinenia je zákonné a dôvodné, ktoré je preukázané výpoveďami utajeného svedka č. 1, svedkov Š. Š.J., A. D., K. V. P. R. B.. Obvinený Q. H. spáchanie skutku poprel. Mal za to, že obvinenie vykonštruoval policajt D. v súčinnosti s V., B. P. Š.. T. H. spáchanie skutku poprel. Mal vedomosť, že Q. H. mal problémy s policajtmi za dopravný priestupok, riešila to vojenská prokuratúra a inšpekcia. Policajt D. mal vyvolávať R. B., ktorá bola priateľkou jeho brata Q. H.. Taktiež mu Q. H. rozprával, že V. V.K. chcel od Q. H. nejaký úver a požiadal ho, aby u neho prespal nejaký starý pán, nakoniec sa ukázalo, že V. urobil podvod na tohto starého pána, pričom Q. H. bol v tom nevinne. Keď ho policajti zadržali, bol na návšteve u svojho brata Q. H. M. W.. Po preskúmaní veci prokuratúra dospela k záveru, že pokiaľ ide o Q. H. existujú tu dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) a písm. c) Tr. por. a u T. H. podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por.

23. Z obsahu zápisnice Špecializovaného trestného súdu v Banskej Bystrici sp. zn. Tp 67/2009 zo dňa 19. 10. 2009 o 17:00 hod. (č. I. 263-272) vyplýva, že výsluch sa uskutočnil v prítomnosti sudcu pre prípravné konanie, prokurátora a obhajcov obvinených, pričom obvinený Q. H. uviedol, že celá táto vec je vymyslená, že za ňou stojí policajt D., ktorý sa znížil k tomu, že ovplyvnil svedkyňu V., ktorá má vo väzbe manžela za vydieračský únos a určite jej sľúbil, že pôjde na slobodu, ak bude svedkyňa robiť všetko, čo bude E. D.. V byte, kde bol, sa nenašli žiadne zbrane, strelivo, žiadne náčrty plánov o osobe, ktorá mala byť zlikvidovaná, a ak by mala jeho priateľka R. B. iný vzťah, tak nikdy by neublížil dotyčnej osobe. R. B. mu v lete uviedla, kde býva jej kamarát A. D., preto nebol dôvod, aby cez niekoho zisťoval údaje o D.. Tento vyvolával jeho priateľke B., písal jej SMS, ktoré mu ukázala, v ktorých uvádzal D., že ak ešte raz zoberie Q. H. meno D. do tej špinavej kežmarskej papule, tak pôjde H. do lochu. Obvinený H. sa len zasmial, uvedené nebral vôbec vážne. Potom, po nejakej dobe ho R. B. varovala, aby ušiel zo Slovenska aspoň na pol roka, pretože D., jej volal, že o chvíľu skončí H. vo väzení, že má niečo rozohraté. Keď bol predvedený na výsluch v Poprade, policajti ho brutálne napadli. To bolo po zásahu kukláčov. Jeden z nich mu povedal, že všetci sú jedna veľká rodina a že nikdy nedovolí, aby H. nejakou ubližoval niekomu z nich. Potom ho začali biť, kopali ho do hlavy, rozbili na ňom stoličku a pod vyhrážkou smrti ho nútili, aby podpísal, že zháňal informácie o D.. Na to im uviedol, že sa bude sťažovať na inšpekciu, na čo ho opäť začali kopať a biť. Obvinený T. H. uviedol, že je to celé vykonštruované a súčasne podal trestné oznámenie za trestný čin krivej výpovede a krivého obvinenia. Uviedol, že žije riadnym životom, má prácu, rodinu, deti. Pravdou je, že nie on kontaktoval svedkyňu V., ale naopak svedkyňa jeho. Keď zavreli jej manžela V., tak mu telefonovala, že čo má robiť, on ju utešoval a povedal jej, aby si našla dobrého právniku. Následne V. hodil všetko na jeho brata Q. H.. K. V. mu uviedla, že to celé je D. robota v kauze vydieračského únosu, lebo že D., chce dostať Q. H.. On povedal V., že nech si V. zoberie právniku a že nech hovorí pravdu. V tom čase chodila V. aj na kavičku k riaditeľovi Š. a tak isto svedok Š. k nej. Vtedy chodil k nej aj on, aj jemu sa V. ponúkala, je to taká radodajka. Taktiež mu povedala, že D. je dobrý priateľ so Š.. T. H. jej povedal, aby si vybrala. Ak by chcel jeho brat Q. H. zisťovať údaje o policajtovi D., urobil by to cez jeho priateľku R. B., ktorá sa poznala so D. a teda nie cez T. H.. Uviedol, že je nevinný, mal záujem na tom, aby sa očistilo jeho meno a bolo mu ľúto, že ľudia ako D. P. Š. kazia dobré meno policajnému zboru.

24. Z obsahu uznesenia Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. Tp 67/2009 zo dňa 19. 10. 2009 (č. I. 273-275) vyplýva, že súd v trestnej veci proti obvineným Q. H. P. T. H. stíhaných z prípravy obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy spáchaného formou spolupáchateľstva o návrhu prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR na vzatie obvinených do väzby rozhodol tak, že obvineného T. H. vzal do väzby, ktorá začala plynúť dňa 17. 10. 2009 o 17:33 hod. s výkonom v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici, nakoľko vyšetrovateľom PPZ, UBOK, odbor Stred, odd. vyš. BB sp. zn. ČVS: PPZ-41/BOK-S-2009 zo dňa 18. 10. 2009 bolo

vznesené obvinenie voči žalobcovi z prípravy obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy formou spolupáchateľstva s tým, že podľa prokurátorky bol daný dôvod u žalobcu na väzbu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., nakoľko bol bratom spoluobvineného Q. H., ktorý bol stíhaný za obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu spolupáchateľstvom v inej veci s tým, že na základe vzájomnej dohody s Q. H. žalobca vykonával zisťovanie takých skutočností o policajtovi A. D., ktoré by pomohli vykonať jeho fyzickú likvidáciu a preto bola obava, že na slobode by mohol pokračovať v zisťovaní informácií resp. dokonaní trestného činu, ktorý pripravoval. Obvinený T.A. H. poprel spáchanie trestnej činnosti a vyjadrenie svedkyne K. V. a Š. Š. označil za nepravdivé. Poukázal na existujúci vzťah medzi týmito svedkami a tiež na to, že takisto mali dôvod vypovedať nepravdu ku skutočnostiam dôležitým pre toto trestné konanie. Sudca pre prípravné konanie na základe vyjadrenia obidvoch obvinených, výpovede utajeného svedka č. 1, svedkov Š., V., K. P. B. ako aj priložených listinných dôkazov dospel k záveru, že zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie bol spáchaný, mal znaky trestného činu, za ktoré bolo vznesené obvinenie a sú dôvody na podozrenie, a z výpovedí svedkov vyplýva dôvodná obava, že dôjde k dokonaniu trestného činu, z ktorého bol žalobca stíhaný, pričom v prípade žalobcu vychádzal sudca z vyjadrenia utajeného svedka č. 1, ktorý vypovedal o pripravovanej likvidácii policajta D. v množnom čísle a teda nie je možné vylúčiť, že by obvinený T. H. mohol dokonať trestný čin, ktorý mal byť pripravovaný. Žalobca voči uzneseniu podal sťažnosť.

25. Z obsahu sťažnosti obvineného T. H. zo dňa 22. 10. 2009 voči uzneseniu o vzatí do väzby (č. I. 16-28) vyplýva, že medzi ním a poškodeným - svedkom D. nie je žiaden vzťah, ani priateľský ani nepriateľský. Skutočnosti tvrdené vo výroku uznesenia sú účelovo vykonštruované vo vzťahu k jeho osobe a vyplývajú zo vzťahov medzi jednotlivými svedkami a medzi žalobcom a jeho bratom. Uvedené korešponduje s výpoveďou svedkyne V., s ktorou sa stretával obvinený predtým, ako zavreli jej manžela.

26. Z obsahu uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Tost 23/2009 zo dňa 29. 10. 2009 (č. I. 278-284) vyplýva zamietnutie sťažnosti žalobcu a jeho brata, nakoľko v tom čase zákonným spôsobom zadokumentované výpovede svedkov poškodeného D., utajeného svedka č. 1, Š., V., B., V. K. v nadväznosti na výsledky vykonaných domových prehliadok a prehliadok iných priestorov (osobných automobilov) vo svojom súhrne viedli k vážnemu podozreniu, že obvinený T. H. a jeho brat sa mali dopustiť konania, ktoré bolo kvalifikované ako spolupáchateľstvo prípravy obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy. Výpoveď obvinených v tomto štádiu konania nerozptyľovala dôvodnosť tohto podozrenia, čo nemohlo viesť k zrušeniu napadnutého uznesenia. Zatiaľ sa rozhodovalo len o väzbe obvinených, v rámci ktorého konania sa musel súd vyrovnáť aj so skutkovými okolnosťami prípadu, čo zároveň neznamenalo prejudikovanie, že obvinení s istotou spáchali trestný čin. V štádiu vzneseného obvinenia ide o rovinu vážneho podozrenia, že to tak bolo a keďže v danom prípade toto podozrenie nebolo na podklade zákonne vykonaných dôkazov rozptýlené, nebolo možné z tohto hľadiska sudcovi pre prípravné konanie nič vyčítať. Za ďalší argument Najvyšší súd SR považoval to, že obvinený Q. H. sa ukrýval práve preto, že bol podozrivý z inej veľmi závažnej trestnej činnosti a bolo po jeho osobe vyhlásené pátranie s tým, že na objasňovaní tohto prípadu sa mal podieľať aj poškodený D.. Obvinený T. H. bol zadržaný v byte, kde sa obvinený Q. H. bez prihlásenia zdržiaval, čo v tom čase odôvodňovalo obavu, že Q. H. by v predmetnej veci najmä vzhľadom na skutočnosť, že mu hrozil vysoký trest, konal spôsobom predpokladaným v ust. § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. Žalobca a jeho brat mali pripravovať obzvlášť závažný zločin, pričom dôkazy vzťahujúce sa k motivácii, pre ktorú tak mali konať v spojitosti s dôkazmi dotýkajúcimi sa ich osôb, ktoré už boli súdne trestané a to opakovane, dávali dostatočný podklad na dôvodnosť obavy, že obvinení by mohli vykonať trestný čin, ktorý pripravovali, a teda konali by spôsobom uvedeným v ust. § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Prípadnú neprimeranosť zákroku zo strany polície pri ich zadržaní nebol Najvyšší súd SR oprávnený preskúmať. Dôvody ich vzatia do väzby pramenili z ich konania a zo skutočností, ktoré predchádzali momentu ich zadržania.

27. Z obsahu uznesenia Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. Tp 67/2009 zo dňa 15. 12. 2009 (č. I. 285-289) vyplýva prepustenie žalobcu z väzby na slobodu a to najmä z dôvodu, že ani po vyše dvoch mesiacoch od vzatia žalobcu do väzby neboli orgánmi činnými v prípravnom konaní v rámci vyšetrovania rozptýlené závažné pochybnosti o dôvodnosti vedeného trestného stíhania proti žalobcovi a teda pre nečinnosť OČTK neboli nijakým spôsobom potvrdené existujúce podozrenia o dôvodnosti trestného stíhania a to najmä pokiaľ ide o ďalšie podrobné vypočutie utajeného svedka č. 1 ku konkrétnym skutočnostiam, týkajúcich sa jeho zistenia o pripravovanej vražde policajta D. a to údajne od neznámej osoby, ktorej totožnosť neuviedol, ktorý mal len sprostredkované informácie o pripravovanej vražde, ktoré žalobca poprel s tým, že utajený svedok č. 1 neuviedol, kto

je tou osobou, od ktorej mal tieto informácie. Taktiež nedošlo ku konfrontácii medzi svedkyňou V. a žalobcom, čím nemohla byť verifikovaná výpoveď tejto svedkyne. Výsluch štyroch svedkov zo dňa 04. 11. 2009 neprinieslo žiaden posun v dôkaznej situácii a teda nevykonanie týchto dôkazov predstavovalo závažné pochybenie OČTK a nerešpektovanie základných zásad trestného konania, následkom čoho nebolo možné ustáliť dôvodnosť vzneseného obvinenia a prijať záver, že zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie bol spáchaný, mal znaky trestného činu a mal ho spáchať žalobca. Keďže ďalšie trestné stíhanie žalobcu sa javilo byť nedôvodné, nebolo možné ani v zmysle § 71 ods. 1 Tr. por. skúmať ďalšiu existenciu dôvodov väzby obvineného žalobcu, z tohto dôvodu sa súd ďalej nezaoberal spoločenskou zárukou J. K. M., ani písomným sľubom žalobcu, ani návrhom na nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka. Po vyhlásení uznesenia o prepustení žalobcu z väzby podal prokurátor voči uzneseniu sťažnosť.

28. Najvyšší súd SR na základe uznesenia sp. zn. 6Tost 25/2009 zo dňa 05. 01. 2010 (č. I. 290-295) sťažnosť prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR zamietol, pričom v odôvodnení uviedol, že sa nevykonali najdôležitejšie dôkazy, ako na to správne upozornil sudca pre prípravné konanie, čo má za následok, že dôkazná situácia sa od začiatku trestného stíhania v prípade žalobcu nezmenila, dôsledkom čoho boli pochybnosti o tom, či sa skutok stal, resp. či ho spáchal práve žalobca a z tohto dôvodu by ďalšie trvanie väzby u žalobcu bolo neopodstatnené. Najvyšší súd SR dňa 05. 01. 2010 prikázal Ústavu na výkon väzby v Banskej Bystrici, aby bol žalobca ihneď prepustený z väzby na slobodu.

29. Z obsahu potvrdenia Ústavu na výkon väzby v Banskej Bystrici zo dňa 05. 01. 2010 (č. I. 13) vyplýva, že žalobca bol prepustený z väzby dňa 05. 01. 2010.

30. Z obsahu rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku č. k. PK-1T/13/2011-1285 zo dňa 31. 01. 2012 (č. I. 14-36) vyplýva, že súd obžalovaného T. H. oslobodil spod obžaloby Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR zo dňa 06. 04. 2011 pre skutok, že od bližšie nezisteného dňa na konci mesiaca septembra 2009 v Meste Poprad pripravoval usmrtenie policajta A. D. a za tým účelom zisťoval jeho bydlisko, vozidlo, ktoré používa, je spôsoby, zvyky, dobu, kedy bude doma sám, pričom dôvodom na usmrtenie mala byť pomsta, ako aj z dôvodu kontaktov policajta D. s priateľkou brata žalobcu, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný, nakoľko z výsledkov dokazovania nevyplývali žiadne relevantné dôkazy, na základe ktorých by súd mohol spoľahlivo, presvedčivo a bez akýchkoľvek pochybností vysloviť výrok o vine obžalovaných.

31. Z oznámenia Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 18. 02. 2013 (č. I. 153) vyplýva, že žalobca si v rámci predbežného prerokovania nároku na náhradu škody uplatnil náhradu škody vo výške 12.315,35 Eur, trovy právneho zastúpenia vo výške 1.067,50 Eur a nemajetkovú ujmu vo výške 40.000,- Eur a to z dôvodu vzatia jeho osoby do väzby uznesením Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. Tp 67/2009 zo dňa 19. 10. 2009, ktoré žalobca považoval za nezákonné. Ministerstvo spravodlivosti SR tejto žiadosti nevyhovelo, nakoľko žalobca nepreukázal kumulatívne splnenie podmienok pre priznanie nároku na náhrady škody.

32. Podľa § 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov tento zákon upravuje

- a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,
- b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy,
- c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

33. Podľa § 2 písm. a) zák. č. 514/2003 Z. z., na účely tohto zákona výkonom verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb.

34. Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zák. č. 514/2003 Z. z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

35. Podľa § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

36. Podľa § 6 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z., právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

37. Podľa § 7 zák. č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o zatknutí, zadržaní alebo iným pozbavením osobnej slobody má ten, na kom bolo vykonané, ak bolo rozhodnutie zrušené ako nezákonné alebo pri ňom došlo k nesprávnemu úradnému postupu.

38. Podľa § 8 ods. 5 písm. b) zák. č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má ten, kto bol vzatý do väzby, ak bol oslobodený spod obžaloby.

39. Podľa § 8 ods. 6 zák. č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody nevznikne, ak si osoba uloženie trestu, ochranného opatrenia alebo väzbu zavinila sama.

40. Podľa § 16 ods. 4 druhej vety zák. č. 514/2003 Z. z., pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný.

41. Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.1a)

42. Podľa § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

43. Podľa § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

44. Predpoklady vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci sú: 1./ nezákonné rozhodnutie, 2./ vznik škody, 3./ príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody. Zákon pojem nezákonné rozhodnutie nedefinuje. Podľa právnej teórie za nezákonné rozhodnutie možno považovať rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky alebo záväzkami Slovenskej republiky vyplývajúcimi z platnej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná a bolo z dôvodu nezákonnosti zrušené alebo zmenené príslušným orgánom. Ďalšími zákonnými predpokladmi pre priznanie náhrady škody je 4./ podanie zákonom prípustného opravného prostriedku voči nezákonnému rozhodnutiu (§ 6 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z.) a 5./ zrušenie právoplatného rozhodnutia, ktorým bola škoda spôsobená, pre nezákonnosť príslušným orgánom napr. nadriadeným orgánom, Ústavným súdom Slovenskej republiky (§ 6 ods. 1, § 7 zák. č. 514/2003 Z.z.).

45. Žalobca v rámci dokazovania preukázal, že voči jeho osobe bolo dňa 19. 10. 2009 vydané uznesenie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. Tp 67/2009 zo dňa 19. 10. 2009, na základe ktorého bol vzatý do väzby a súčasne preukázal, že rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku č. k. PK-1T/13/2011-1285 zo dňa 31. 01. 2012 bol oslobodený spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol ako obžalovaný stíhaný. Z tohto dôvodu mu vznikol nárok domáhať sa satisfakcie v zmysle ust. § 8 ods. 5 písm. b) zák. č. 514/2003 Z. z. za kumulatívneho splnenia podmienky, že si väzbu nezapríčinil sám (§ 8 ods. 6 zák. č. 514/2003 Z. z.).

46. Pod pojmom zavinenie treba rozumieť vnútorný psychický vzťah človeka jednak k vlastnému protiprávnemu konaniu /porušeniu (ohrozeniu) právnej normy/, jednak k výsledku tohto protiprávneho konania, ktorý má za následok trestnú alebo civilnú právnu zodpovednosť.

47. Čo je potrebné považovať za zavinenie väzby samotnou osobou, ktorá žiada o náhradu škody, zákon č. 514/2003 Z. z. bližšie neustanovuje, preto je interpretácia a aplikácia tohto zákonného ustanovenia zverená všeobecným súdom, ktoré o nárokoch na náhradu škody spôsobenej väzbou rozhodujú. Pri tomto rozhodovaní vychádzajú vždy z konkrétnych okolností každého prípadu zistených z riadne vykonaného dokazovania, vychádzajú z ktorého im prislúcha urobiť právny záver o zavinení, resp. nezavinení väzby osobou žiadajúcou náhradu škody (uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 444/2012, zo dňa 03. 10. 2012).

48. Žalobca, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, bol povinný v rámci procesnej aktivity predložiť súdu takú sumu dôkazných prostriedkov, z obsahu ktorých nepochybne vyplýva ním tvrdené právo. Úlohou žalobcu bolo v tomto konaní bez pochybností preukázať, že si väzbu dňa 19. 10. 2009 nezavinil sám.

49. Pokiaľ ide o žiadosť žalobcu, aby mu súd priznal sumu 1.326,43 € titulom náhrady škody a sumu 8.065,98 € titulom nemajetkovej ujmy v súvislosti s vydaním uznesenia o vzatí žalobcu do väzby dňa 19. 10. 2009 a jeho následným oslobodením spod obžaloby, z vykonaného dokazovania vyplýva, že v čase vzatia žalobcu do väzby dňa 19. 10. 2009 Špecializovaným trestným súdom v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica existovala dôvodná obava, že žalobca dokoná skutok, z ktorého bol obvinený, čo potvrdil aj Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 29. 10. 2009 sp. zn. 5 Tost 23/2009, ktorým zamietol sťažnosť žalobcu voči uzneseniu o vzatí jeho osoby do väzby, a teda v momente obmedzenia osobnej slobody žalobcu, sudca pre prípravné konanie disponoval takými dôkazmi, ktoré riadne odôvodňovali podozrenie, že život policajta A. D. je v ohrození v súvislosti s konaním T. H., ktorý si podľa utajeného svedka č. 1 (t.j. Q. W.) zisťoval údaje o osobe poškodeného. Taktiež svedkyňa K. V. v čase vzatia žalobcu do väzby uviedla riaditeľovi Obvodného oddelňa PZ Kežmarok Š. Š. konkrétne skutočnosti o úmysle Q. H. zbaviť sa policajta D. cestou jeho usmrtenia a to jednak z dôvodu, že policajt D. mal podľa Q. H. telefonicky obťažovať jeho priateľku R. B. P. C.K. z dôvodu akéhosi angažovania sa policajta D. pokiaľ ide o vyšetrovanie vo veci vydieračského únosu, kde bol obvinený brat žalobcu Q. H. a manžel svedkyne K. V. V. V.. Sudca pre prípravné konanie pri rozhodovaní o vzatí žalobcu do väzby vychádzal predovšetkým z toho, že v čase zadržania žalobcu bol jeho brat Q. H. trestne stíhaný v inej trestnej veci, na vyšetrovaní ktorej mal participovať poškodený D., a teda z pohľadu zavinenia žalobcu pokiaľ ide o jeho vzatie do väzby nebolo správne, aby sa žalobca angažoval v inej trestnej veci takým spôsobom, že by sa dôverne stretával s manželkou obvineného V. V., ktorú mal presvedčiť, aby táto presvedčila svojho manžela, aby celú vec vzal na seba, resp. aby uviedol, že celú vec v kauze vydieračského únosu vymyslel policajt D., aby tak dostal do väzenia Q. H.. Ak mal žalobca o K. V. pochybnosti o jej integrite a vierohodnosti (tvrdil, že je to taká radodajka), mal to byť pre žalobcu varovný signál, aby naďalej žil riadnym spôsobom života a teda sa mal striktnie distancovať od K. V., ktorá v konečnom dôsledku vypovedala v neprospech žalobcu pred jeho vzatím do väzby. Druhou okolnosťou, ktorá má za následok vinu žalobcu na jeho vzatí do väzby je to, že v čase zadržania a obmedzenia osobnej slobody sa jeho brat Q. H. vyhýbal vyšetrovaniu v inej trestnej veci, po ktorom bolo vyhlásené celoštátne pátranie, a teda ak mal žalobca nejaké informácie o pobyte svojho brata Q. H., bolo jeho povinnosťou minimálne sa strániť svojho brata, ak nie oznámiť na polícii to, kde sa jeho brat zdržiava, a teda nebolo žiadúce, aby sa so svojím bratom Q. H. v utajení stretával na mieste, ktoré nebolo trvalým pobytom Q. H.. Treťou okolnosťou, ktorá zapríčinila vzatie žalobcu do väzby bolo to, že žalobca bol v minulosti trikrát trestne stíhaný, čo preukazuje výpis z registra trestov a to na základe rozhodnutí súdov zo dňa 16. 01. 1990, 30. 06. 1997 a 23. 02. 1998, aj keď sa na páchatela hľadí ako keby nebol odsúdený. Hoci táto okolnosť nebola zďaleka rozhodujúcou pri jeho vzatí do väzby, určitým spôsobom mohla upriamiť pozornosť OČTK v prípravnom konaní pri vyhodnocovaní osobnosti žalobcu. Je pravdou, že žalobca od počiatku obmedzenia osobnej slobody riadne spolupracoval s OČTK, snažil sa vysvetliť okolnosti celej kauzy, ktorú považoval za vykonštruovanú voči jeho osobe a osobe jeho brata, avšak na druhej strane v jeho neprospech bolo to, že pred obmedzením jeho osoby sa aktívne angažoval v prospech jeho brata Q. H. v inej trestnej veci, najmä pokiaľ ide o stretávanie sa so svedkyňou K. V., čo nebolo zo strany žalobcu žiadúce. Zavinenie žalobcu pokiaľ ide o jeho vzatie do väzby bez pochybností spočíva v tom, že sa od utajeného svedka č. 1 (t.j. Q. W.) snažil získať informácie pre svojho brata Q. H., ktoré mali

viesť k fyzickej likvidácii policajta D. z dôvodov uvedených v uznesení o vzatí žalobcu do väzby, čím bol orgánmi činnými v trestnom konaní postavený do pozície spolupáchateľa. Ďalší dôvod zavinenia väzby súd videl v aktívnom napomáhaní žalobcu pri úteku jeho brata Q. H. v čase, kedy bol Q. H. obvinený v kauze vydieračského únosu a kedy bolo po ňom vyhlásené celoštátne pátranie. Žalobca sa teda nemal zdržiavať v blízkosti Q. H. bez ohľadu, na to či veril v jeho nevinu. Žalobca mal taktiež iniciatívne vyhľadať K. V., ktorú mal presvedčiť, aby jej manžel vypovedal proti D. i a v prospech Q. H.. Takýmto správaním žalobca maril riadne vyšetrenie prípadu, v ktorom bol spoluobvinený jeho brat Q. H., pričom na základe výpovede svedkov W. P. Š. mal získavaním informácií o osobe policajta D. participovať na príprave jeho fyzickej likvidácie. Súd v tomto konaní skúmal zavinenie žalobcu na jeho vzatí do väzby cez prizmu tých skutočností, ktoré boli dostupné sudcovi pre prípravné konanie dňa 19. 10. 2009. Tieto skutočnosti boli v nadväznosti na trestné stíhanie Q. H. v inej trestnej veci reálne a teda súd sa nepriklonil k tvrdeniu žalobcu zo dňa 19. 10. 2009, podľa ktorého si mali prípravu obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy vymyslieť poškodený policajt D. v súčinnosti s K. V., Š. Š. P. Q. W..

50. Súd považuje za potrebné uviesť, že uznesenie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. Tp 67/2009 zo dňa 15. 12. 2009, ktorým došlo k vytknutiu postupu polície počas vyšetrovania v tom smere, že ani po vyše dvoch mesiacoch od vzatia žalobcu do väzby neboli orgánmi činnými v prípravnom konaní v rámci vyšetrovania rozptýlené závažné pochybnosti o dôvodnosti vedeného trestného stíhania proti žalobcovi a teda pre nečinnosť OČTK neboli nijakým spôsobom potvrdené existujúce podozrenia o dôvodnosti trestného stíhania a teda nevykonanie týchto dôkazov predstavuje závažné pochybenie OČTK a nerešpektovanie základných zásad trestného konania, nemá vplyv na zákonnosť uznesenia o vzatí žalobcu do väzby. Špecializovaný trestný súd v Pezinku pracovisko Banská Bystrica, a ani Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 29. 10. 2009 nezrušili uznesenie o vzatí žalobcu do väzby a taktiež nekonštatovali, že v prípade vzatia žalobcu do väzby došlo k porušeniu jeho práv napr. z dôvodu arbitrárneho postupu orgánu, ktorý nezákonný akt aplikácie práva vydal, z dôvodu aplikácie neplatného práva, z dôvodu vydania aktu aplikácie práva nepríslušným orgánom, z dôvodu nedodržania práv a povinností poškodeného subjektu v súvislosti s vydaním aktu aplikácie práva a podobne. Taktiež žalobca v rámci predbežného prerokovania nároku na náhradu škody (§ 15 ods. 1) a ani v rámci žaloby zo dňa 19. 02. 2015 nenamietal nesprávny úradný postup Prezídia Policajného zboru SR, Úradu boja proti organizovanej kriminalite a to pokiaľ ide o vyšetrovanie skutku, z ktorého bol obvinený, preto sa súd ďalej nezaoberal skúmaním prípadného nesprávneho úradného postupu tohto orgánu (§ 16 ods. 4). Žalobca sa v rámci predbežného prerokovania nároku a následne v rámci žalobného návrhu taktiež nedomáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy titulom neprimeraného zásahu pri zatýkaní jeho osoby zo strany špecializovaných zložiek polície, z tohto dôvodu sa súd s poukazom na ust. § 16 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z. z. ďalej nezaoberal námietkami žalobcu, ktoré detailne opísal na súdnom pojednávaní dňa 25. 06. 2019.

51. Žalobca sa v žalobe a v rámci výsluchu na pojednávaní sústredil predovšetkým na preukázanie druhého predpokladu pre priznanie ujmy, a to pokiaľ ide o preukázanie vzniku škody a nemajetkovej ujmy, avšak bez toho, aby sa bližšie zaoberal preukázaním toho, že si väzbu nezavinil sám. Súd preto dospel k záveru, že žalobca tým, že si väzbu preukázateľne zavinil sám, nevznikol mu nárok na priznanie náhrady škody a nemajetkovej ujmy (§ 8 ods. 6 zák. č. 514/2003 Z. z.). Súd v konaní o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci nebol oprávnený zisťovať, či tu existovali podmienky pre vydanie uznesenia o vzatí žalobcu do väzby (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Cdo/103/2011 zo dňa 30. 04. 2013).

52. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Podstatou je, aby postup súdu bol v súlade so zákonom, aby bol ústavne akceptovateľný a aby jeho rozhodnutie bolo možné kvalifikovať ako zákonné, preskúmateľné a bez znakov arbitrárnosti. V opačnom prípade nemá ústavný súd dôvod zasahovať do postupu a rozhodnutí súdov, a tak vyslovovať porušenie základných práv (obdobne napr. I. ÚS 50/04, III. ÚS 162/05).

53. Z ust. § 185 ods. 1 Civilného sporového poriadku vyplýva, že súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Pritom je viazaný najmä tým, že nevykonanie dôkazov súvisí s tým, že nemajú význam (najmä podstatný) pre vec samú, príp. že už doposiaľ vykonané dôkazy umožňujú náležité zistenie skutkového stavu. Nevykonanie dôkazov navrhnutých stranou nie je postupom, ktorým súd odníma procesnej strane možnosť konať pred súdom (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z

26. marca 1992 sp. zn. 4 Cdo 6/1992, uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk Slovenskej republiky, ročník 1993, zošit č. 3 - 4, str. 127, pod por. č. 37/1993).

54. Z hľadiska časovej hospodárnosti, súd v rámci písomného vyhotovenia rozsudku neuviedol ďalšie písomné a ústne vyjadrenia strán, ktoré tvoria obsah súdneho spisu, nakoľko ich uvedenie a právne vyhodnotenie by bolo vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nadbytočné, neefektívne a v rámci odôvodnenia tohto rozsudku aj nepodstatné. Nie je úlohou súdu v odôvodnení uviesť všetky dôkazné prostriedky, ktoré boli v súdnom spore vykonané, ale iba tie, ktoré sú najpodstatnejšie, z ktorých súd vychádzal pri rozhodovaní o opodstatnenosti žaloby a to tak, aby odôvodnenie súdu bolo presvedčivé a preskúmateľné (§ 220 ods. 2 CSP).

55. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

56. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

57. Vzhľadom na to, že žalovaný bol v celom rozsahu úspešný, vznikol mu nárok na priznanie náhrady trov konania voči neúspešnému žalobcovi. Nakoľko si žalovaný náhradu trov konania neuplatnil, súd mu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, Krajskému súdu v Bratislave, podaním na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach /§ 362 ods. 1 CSP/.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané /§ 359 CSP/.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) /§ 363 CSP/.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania /§ 364 CSP/. Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej /§ 365 ods. 2 CSP/.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania /§ 365 ods. 3 CSP/.